

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516201920
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:1516201920.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogranovej, v spore žalobkyne: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, B., zast.: Advokátska kancelária LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanej: O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XXX, E., zast.: JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Damborského 13, Nitra, IČO: 50 361 864, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18C/107/2016-123 zo dňa 10. októbra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, zamietol žalobu žalobkyne a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 137 psím. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 126 ods. 1, § 133 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

1.2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 09.07.2015 žalobkyňa ako kupujúca a žalovaná ako predávajúca uzatvorili kúpnu zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. úz. E., obce E., okres Z., nehnuteľnosť zap. na LV číslo XXXX, parc. reg. "C", parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 1346 m². Návrh na vklad vlastníckeho práva bol doručený Okresnému úradu Z., odbor katastrálny dňa 10.07.2015. Žalovaná od zmluvy odstúpila. Dňa 09.07.2015 uzatvorili kúpnu zmluva žalovaná a spoločnosťou MH Invest s.r.o., ktorý bol ako vlastníč zapísaný do katastra nehnuteľností (kúpna zmluva č. 30203/4672/2015/Lužianky/007/3461, V č. V-1090/2016). Dňa 18.08.2016 Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky na základe návrhu spoločnosti MH Invest s.r.o. vydal Rozhodnutie o vyvlastnení; účelom návrhu bolo vyvlastnenie vlastníckeho práva k pozemkom evidovaných na LV číslo XXXX kat. úz. E., pre "Vybudovanie strategického parku", kat. úz. F., I., L., E., I., G.. Predmetom vyvlastnenia bola i parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X ost. plocha. Dňa 10.10.2016 bolo vydané rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne proti predmetnému rozhodnutiu. Ako vyplýva z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, vlastníkom parcely č. XXXX/X o výmere 1230 m², ostatné plochy a parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², ostatné plochy je spoločnosť MH Invest, s.r.o. Zo spisu 12U/4/2016 zistil, že bol dňa 16.11.2016 podaný návrh spoločnosťou MH Invest, s.r.o. na prijatie sumy, príjemca bola uvedená spoločnosť MH

Invest II, s.r.o.. Príjemca bol vyzvaný s tým, že v prospech neho boli zložené finančné prostriedky od zložiteľa ako i s poučením podľa § 352 ods.1 prvá veta CMP.

1.3. Súd prvej inštancie posudzujúc naliehavý právny záujem žalobkyne na určení jej vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia dospel k záveru, že tento nie je daný, nakoľko vyhovením žaloby by sa nezmenilo právne postavenie žalobkyne a nie je ani zrejmé, aké právne dôsledky by malo mať prípadné vyhovenie žaloby. Konštatoval, že žalobkyňa žalobou s daným určovacím petitom nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti svojho práva alebo neistoty v jej právnom vzťahu. Ak by sa mala vyplácať náhrada za nehnuteľnosť, v tom prípade by mala byť podaná žaloba na plnenie, ktorá má prednosť pred určovacou žalobou. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa žiada určiť právny stav do minulosti, teda sa nedotýka aktuálneho stavu, avšak ani na takomto určení žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na predmetnej žalobe a preto súd žalobu zamietol.

1.4. Prvoinštančný súd taktiež skúmal, či je daná pasívna legitímácia žalovanej. V tomto smere poukázal na znenie § 4 ods. 1 katastrálneho zákona (zákon číslo 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (vklad), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (záznam) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (poznámka). Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra je formou zápisu práv k nehnuteľnostiam. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o povolení tohto vkladu. Zmena vlastníka je viazaná na vklad (zápis) do katastra nehnuteľností, pretože práve zápisom sa zverejňuje kto je novým vlastníkom nehnuteľností. Mal za to, že nie je daná pasívna legitímácia žalovanej, ktorá nie je vedená ako vlastníčka nehnuteľnosti a ani v čase Rozhodnutia o vyvlastnení 18.08.2016 nebola vedená ako vlastníka nehnuteľnosti, nakoľko dňa 04.03.2016 uzatvorila kúpnu zmluvu so spoločnosťou MH Invest, s.r.o., zmluva účinná dňa 08.04.2016, teda ani v čase vyvlastnenia nebola žalovaná vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Vzhľadom na účinky vyvlastnenia v zmysle zákona č. 282/2015 Z. z. nemajú na predmetné konanie vplyv správne konania vedené na Krajskom súde v Nitre uvádzané žalobkyňou. Ani úspech žalobkyne v správnych konaniach by nepriniesol zmenu v právnom stave ohľadne predmetnej nehnuteľnosti, keďže vzhľadom na vyvlastnenie by už nebolo možné žalobkyňu zapísať ako podielového vlastníka nehnuteľnosti. Aj z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol a nezaoberal sa vecou samou a zamietol návrhy na doplnenie dokazovanie.

1.5. Vzhľadom k úspechu žalovanej v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala nesprávny procesný postup, ktorým súd znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami, nesprávnym právnym posúdením a existenciou vady, ktorá by mohla mať za následok nesprávne právne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/, d/ CSP). Vytýkala súdu nedostatok a nepresvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia, keď odôvodnenie rozhodnutia je zárukou, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. V tejto súvislosti poukázala na nález ÚS SR sp. zn. II ÚS 6/03 zo dňa 13.03.2003. .

2.2. Nesúhlasila s posúdením naliehavého právneho záujmu súdom prvej inštancie. Poukázala na rozhodnutie o vyvlastnení z 18.08.2016, z ktorého vyplýva, že zložiteľ nemohol splniť povinnosť uhradiť náhradu za vyvlastnené pozemky, pretože sú odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom a to kvôli prebiehajúcim súdnym konaniam, týkajúcim sa nehnuteľností vrátane nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Poukázala na ustanovenie § 6 ods. 6, § 8 ods. 4 Zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní, § 359 CMP obsahujúceho ustanovenia o úschovách v znení, že ak súd prijíma do úschovy veci v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, postupuje sa podľa ustanovení osobitného predpisu a ak ho niet, podľa ustanovení tejto hlavy a primerane podľa povahy úschovy a jej účelu. Poukázala tiež na ustanovenia § 559 ods. 1 a § 568 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na čo uviedla, že finančné prostriedky za vyvlastnenie boli zložené do úschovy OS Nitra. Zložením finančných prostriedkov došlo k splneniu záväzku vyvlastniteľom. Konanie o úschovách nie je ukončené, resp. náhrada za vyvlastnenie nebola vydaná. Vychádzajúc z § 6 ods. 6 zák. č. 282/2005 pokiaľ nie je zrejmé, kto je vlastníkom,

je vyvlastiteľ povinný zložiť finančné prostriedky do úschovy súdu. Pokým by konanie o určenie vlastníctva neprebiehalo, žiaden dôvod pre úschovu finančných prostriedkov by neexistoval, boli by vyplatené vyvlastnenému (MH Investu, II. s.r.o.), preto neobstojí záver, že na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem. Z návrhu zložiteľa MH Invest s.r.o. z 15.11.2006 v konaní 12Ú/4/2016 vyplýva, že záväzok vyplývajúci spoločnosti MH Invest s.r.o. nemožno splniť, pretože zložiteľ má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, a súčasne, či zložiteľ pozná veriteľa. V návrhu na zmenu žaloby uviedla, že v čase podania žaloby bola na LV zapísaná ako vlastníčka žalovaná, napriek tomu, že pozemok jej odpredala, kúpnu zmluvou z 09.07.2015. Následne došlo k prevodu pozemku zo žalovanej na spoločnosť MH Invest s.r.o. medzi týmto subjektom a MH Invest II., s.r.o. došlo k prevodu pozemku, ktorý bol vyvlastnený v prospech MH Invest s.r.o. Rozhodnutie o vyvlastnení bolo napadnuté správnu žalobou. Konanie prebieha na Krajskom súde pod sp. zn. 11S/259/2016, ktorý nerozhodol. Rozhodnutie súdu by mohlo vyriešiť otázku, kto bol vlastníkom v čase vyvlastnenia a komu patrí náhrada za vyvlastnenie. Finančné prostriedky z vyvlastnenia neboli vyplatené vyvlastnenému MH Invest II., s.r.o., nakoľko prebiehali konania o určenie vlastníckeho práva. Ide o solučné úschovy s účinkami splnenia dlhu. Pokiaľ by nedošlo k zloženiu finančných prostriedkov, mala by k dispozícii iný právny prostriedok. Za daných skutkových okolností nemá inú možnosť ako domáhať sa nároku určovacou žalobou. Tým je daný naliehavý právny záujem. Na účely vyplatenia náhrady nemohla petit žaloby formulovať ako určenie platnosti kúpnej zmluvy, lebo takéto určenie by vzhľadom na ďalšie prevody nemohlo byť smerodajné. V súvislosti s právnym posúdením otázky vlastníctva, pri ktorých súd vychádzal z údajov katastra, poukázala na R 86/2001, podľa ktorého súd je oprávnený v konaní o vlastníckej žalobe ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti; pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, sa môže odchyliť aj od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností. Poukázala tiež na rozhodnutie ZSP 57/2001, podľa ktorého rozhodnutie OÚ, odboru katastra nehnuteľností, ktorým bol zapísaný vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie je rozhodnutie správneho orgánu o vlastníckom práve, ktorým by bol súd viazaný tak, že by nemohol ako predbežnú riešiť otázku vlastníctva. K záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná nebola aktuálne zapísaným vlastníkom resp. kto ním bol v čase vyvlastnenia, poukázala na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP a uviedla, že súd je otázku vlastníctva oprávnený riešiť vtedy napríklad, keď titul (kúpna zmluva preukazuje právo inej osoby, než modus). Ona v rozpore so skutočným stavom (prevod na základe uzavretej kúpnej zmluvy) nebola v čase vyvlastnenia vedená ako vlastníčka v katastri nehnuteľností. Vzhľadom na zápis informatívnej poznámky o súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k pozemku je vylúčené, aby ktorýkoľvek ďalší z nadobúdateľov pozemku bol dobromyseľný, preto možno konštatovať, že súd otázku naliehavého právneho záujmu nesprávne posúdil. Poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/144/2010, podľa ktorého za vlastníka možno považovať osobu v prospech vlastníctva ktorej svedčí nadobúdacie konanie (modus) a zodpovedajúci právny titul (titulus) napríklad zmluva. Pokiaľ titul preukazuje právo inej osoby než modus, je potrebné určiť, kto je vlastníkom. Za vlastníka je v takom prípade považovaný ten, v prospech práva ktorého svedčí nadobúdací titul. I keď v prípade neplatného právneho úkonu o prevode nehnuteľností na ďalších nadobúdateľov svedčí v prospech nich modus chýba im titul. Ich dobrá viera je významná len potiaľ, že im možno priznať všetky práva a povinnosti oprávneného držiteľa. V dobrej viere, ale súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva. Keď žalovaná nebola vlastníkom pozemku, nemohlo ďalej dôjsť k platným prevodom najmä spoločnosť MH Invest s.r.o. a následne na MH Invest II. Poukázala aj súdnu prax pripúšťa pripúšťajúcu žalobu na určenie, že vec patrila do dedičstva v čase poručiteľovej smrti. Z obsahu výroku vyplýva, že sa nejedná o určenie do minulosti, ale rieši sa aktuálna otázka, podstatná z toho hľadiska, že môže byť vec následne prejednaná v dedičskom konaní. Preto aj ňou navrhovaným petitom nejde o určenie vlastníckeho práva do minulosti, ale výrok má význam pre účastníka v aktuálnom čase, keďže pre vyplatenie náhrady za vyvlastnenie je potrebné rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 217 CSP, podľa ktorého podstatný pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Vo všeobecnosti platí, že je potrebné a nevyhnutné rešpektovať požiadavky hmotného práva na posúdenie určitého právneho vzťahu v určitom časovom okamihu. Poukázala tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/254/2009 z ktorého vyplýva, že požiadavka ust. § 79 ods. 1 a druhej vety OSP, aby zo žaloby vyplývalo, čoho sa žalobca domáha, neznamená, že by bola povinná urobiť súdu návrh na znenie výroku jeho rozsudku. Ak žalobkyňa presne určite a zrozumiteľne označila povinnosť, ktorá má byť žalovanej uložená, alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti súd nepostupuje v rozpore so zákonom a s použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobkyňa domáhala. Na záver v tejto súvislosti uviedla, že nesprávne právne posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu znamená odopretie súdnej ochrany a teda popretie podstaty základného práva na súdnu ochranu.

2.3. K otázke pasívnej vecnej legitímácie a záverom súdu prvej inštancie uviedla, že pre úspech v spore nie je nutné, aby účastníci boli subjektmi práv a povinností, ale to, aby žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na určení proti označenej žalovanej. Zdôraznila, že poukazovala na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP, ktorého záväznosť právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti bez ďalšieho rozšíril i na ďalšie osoby, ktoré nie sú stranami sporu, v danom prípade MH Invest s.r.o., MH Invest II. s.r.o.. Súd sa s jej argumentáciou ohľadne ustanovenia § 228 ods. 1 CSP nevysporiadal. Vyslovil názor, že iný reštrikčný výklad tohto ustanovenia by popieral zmysel, ktorým je práve predchádzanie situácie, keď žalovaná ako vlastníčka nehnuteľností zapísaná v katastri nehnuteľností, aj keď má vedomosť, že jej vlastnícke právo je spochybnené, vecnoprávne s nehnuteľnosťou nakladá.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutkové okolnosti zohľadnil, k akým skutkovým zisteniam dospel a ako ich posúdil, preto považuje rozhodnutie za preskúmateľné a nearbitrárne. Uviedla, že žalobou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej, ktorá nie je ako vlastníčka zapísaná v katastri nehnuteľností, preto nie je pasívne vecne legitímovaná. V zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 CSP je rozsudok o určení vlastníckeho práva záväzný len pre strany sporu, a bol by podkladom pre zápis zmeny vlastníckeho práva, len ak by stranami sporu boli všetky osobne aktuálne zapísané v čase rozhodovania v katastri nehnuteľností. Nutnosť žalovať osoby zapísané v katastri nehnuteľností je potvrdená aj ústavnou judikatúrou súdov. Poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/172/2012, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/25/2015. Uviedla, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení voči nej, pretože rozhodnutie by neprinieslo žiadnu zmenu v právnom stave sporných nehnuteľností a nebolo by spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobkyne. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovací žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môžu privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Takýto záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/56/2003. Teda, ak žalovaná nie je zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka, žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem taktiež nie je daný v prípade, ak možno sa domáhať žaloby na plnenie. V tejto súvislosti uviedla, že žalobkyňa odvodzuje svoj naliehavý právny záujem zo skutočnosti, že finančné prostriedky z vyvlastnenia boli zložené do úschovy z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a vyplatenie náhrady závisí od výsledku konania o vlastníctve vyvlastnených pozemkov. K tejto argumentácii uviedla, že žalovaná nie je jedným zo subjektov, ktorému by mala byť vyplatená finančná náhrada, ide o vzťah medzi MH Invest II. s.r.o., ktorý bol ako vlastníčka nehnuteľnosti evidovaný v katastri nehnuteľností. Ku dňu vyvlastnenia predmetná žaloba mala smerovať proti tomuto subjektu. Aj v prípade, ak by mal súd preukázať, že žalovaná je pasívne legitímovaná, žaloba je voči nej neopodstatnená, nakoľko kúpna zmluva je absolútne neplatná v zmysle § 39 a 39a Obč. zákonníka. Dôvodom tejto neplatnosti je neexistencia zákonného predkupného práva štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii 08.07.2015. Správny orgán pri rozhodovaní o návrhu na vklad spornej kúpnej zmluvy neprihliadol na predkupné právo štátu, povolil vklad vlastníckeho práva žalobkyne v rozpore so zákonom a na základe protestu prokurátora bolo rozhodnutie zrušené. V prípade absolútnej neplatnosti právnych úkonov vymedzuje zákon v § 40a Obč. zákonníka a na túto absolútnu neplatnosť musia správne orgány aj súdy prihliadať z úradnej povinnosti. Toto konštatovali viaceré rozhodnutia vrátane NS SR sp. zn. 4Sžrk/3/2018. Okrem absolútnej neplatnosti zmluvy v zmysle § 39 Obč. zákonníka je neplatná aj z dôvodov uvedených v § 39a OZ, podľa ktorého je neplatný právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť a ďalšie. Žalobkyňa ako kupujúci podľa jej názoru využila jej neskúsenosť, keď súhlasila s kúpnu cenou a uzatvorila kúpnu zmluvu, ktorá má charakter úžerníckej zmluvy. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/1180/2010, v ktorom je konštatované, že objektívnym znakom tzv. úžerníckej zmluvy, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je existencia písomne uzavretej zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorej je poskytnuté plnenie v hrubom nepomere oproti hodnote prevádzaného majetku. Na záver dodala, že žalobkyňa chcela nadobudnúť nehnuteľnosti za 12-násobne nižšiu cenu ako bola ich trhovacia hodnota. Využila jej neskúsenosť a dôverčivosť na dosiahnutie uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy, čím naplnila skutkové znaky úžery.

4. Žalobkyňa v replike na vyjadrenie žalovanej zotrvala na dôvodoch odvolania, uviedla, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Sžrk/3/2018 bolo napadnuté Ústavnou sťažnosťou. Predkupné právo je inštitútom komplexne upravenom v Občianskom zákonníku v § 603, 853 a ďalších. K tvrdeniu, že žalovaná nie je pasívne legitímovaná opätovne poukázala na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP, ktorý rozširuje záväznosť

rozsudku na každého ďalšieho nadobúdateľa. Došlo k odkúpeniu pozemku, ku ktorým si MH Invest s.r.o. v mene štátu uplatnila predkupné právo a následne vyvlastnením došlo k prechodu vlastníckeho práva na MH Invest II. s.r.o. Návrh na uzavretie kúpnej zmluvy medzi MH Invest II. s.r.o. je absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorý je treba prihliadať ex offa. Na záver dodala, že tvrdenia žalovanej považuje za účelové, presvedčenie, že cena bola neprimeraná, nadobudla až po ponuke z MH Investu s.r.o., ktorá vychádzala zo znaleckého posudku na účely vyvlastnenia.

5. Žalovaná v duplike zotrvala na svojom vyjadrení. Uviedla, že NS SR nielen v konaní 4Sžrk/3/2018, ale vo všetkých konaniach iniciovaných žalobkyňou kasačnými sťažnosťami zamietol návrhy žalobcov o preskúmanie zákonnosti postupu správneho orgánu vo veci vyhovenia protestu prokurátora a zrušenie rozhodnutia správneho orgánu. Podľa názoru NS SR vznik zákonného predkupného práva je skutočnosťou, na ktorú mal správny orgán prihliadnúť a vypořiadat' sa s ňou vo vkladovom konaní a v prípade, ak si štát uplatňoval zákonné predkupné právo, mal v zmysle § 31 ods. 3 návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnuť. Existencia zákonného predkupného práva štátu vzniknutého na základe zákona č. 175/1990 Z. z. sa odlišuje od predkupného práva spoluvlastníkov, ktoré sa do katastra nehnuteľností nezapisuje.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a v podrobnostiach na tieto odkazuje. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobkyne vo veci samej nenašiel dôvod, pre ktorý by sa odchyľil od právnych záverov súdu prvej inštancie, keď žalobkyňa v podanom odvolaní uvádza v podstate rovnaké právne a skutkové argumenty ako pred súdom prvej inštancie, s ktorými podstatnými námietkami sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal.

8. Predmetom konania (po rozhodnutí súdu prvej inštancie o pripustení žaloby č. k. 18C/107/2016-72 zo dňa 18.07.2017) je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že bola výlučnou vlastníčkou pozemku registra „C“ v katastrálnom území E., obec E., okres Z. s parcelným číslom XXXX/X o výmere 1 230 m², ostatné plochy a pozemku registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X o výmere 116 m², ostatné plochy ku dňu jeho vyvlastnenia na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.08.2016 Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 10.10.2016, č. 24929/2016/B624-SV/64203/To. Pôvodnou žalobou zo dňa 11.02.2016 v znení zmeny návrhu zo dňa 15.02.2016 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je výlučným vlastníkom pozemku registra „C“, parcelné č. XXXX, orná pôda o výmere 1 346 m², k. ú. E., obec E., okres Z., nakoľko v čase podania žaloby bola v ako vlastníka pozemku evidovaná v katastri žalovaná napriek tomu, že táto predala žalobkyňu kúpnu zmluvou č. 2015/7/9/Luž/2791 zo dňa 09.07.2015. Na základe kúpnej zmluvy č. 30203/4672/2015/Lužianky/007/3461 uzatvorenej medzi spoločnosťou MH Invest s.r.o. ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou, zverejnenej v Centrálnom registri zmlúv bola ako vlastníka pozemku zapísaná spoločnosť MH Invest s.r.o. Na základe kúpnej zmluvy č. 20160027 medzi MH Invest s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou MH Invest II, s.r.o. ako kupujúcim, zverejnenej v Centrálnom registri zmlúv bola ako vlastníka pozemku (už rozdeleného na pozemok registra „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 1230 m², ostatné plochy a pozemok registra „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 116 m², ostatné plochy) zapísaná do katastra nehnuteľností spoločnosť MH Invest II, s.r.o. Právoplatnosťou rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2016-032185-53 zo dňa 18.08.2016 došlo okrem iného k vyvlastneniu pozemkov, ktoré sú

predmetom tohto konania v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o. Náhrada za vyvlastnenie, vrátane náhrady za vyvlastnenie pozemkov má byť v zmysle tohto rozhodnutia uložená do úschovy na Okresnom súde Nitra, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 10.10.2016, č. 24929/2016/B624-SV/64203/To. Nakoľko žalobkyňa považuje kúpnu zmluvu, ktorú uzatvorila so žalovanou za platnú, následné prevody pozemkov považuje za nulitné právne úkony. V nadväznosti na to má potom žalobkyňa za to, že bolo vyvlastnené jej vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto konania, a teda náhrada za vyvlastnenie pozemku má byť vyplatená jej (t. j. žalobkyni). Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože dospel k záveru, že žalobkyňa na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem a žalovaná v konaní nie je pasívne legitimovaná.

9. Žalobkyňa namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a taktiež, že rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti, t. j. inou vadou.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

11. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

12. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Odvolací súd k odvolacím námietkam žalobkyne zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia

všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

15. Reagujúc na právne významné odvolacie dôvody žalobkyne, najmä posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 ods. c) CSP je potrebné uviesť, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení na strane žalobkyne. Ustálená judikatúra vychádza zo záverov, podľa ktorých naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu alebo právny vzťah, na ktorom je zúčastnený neisté alebo ohrozené. Určovacia žaloba má preventívnu povahu. Jej účelom je poskytnúť ochranu právnomu postaveniu žalobkyne skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, pričom je postačujúce také chovanie žalovaných, ktoré nasvedčuje úmyslu porušiť žalobkyni právo alebo spôsobiť jej ujmy na jej právnom postavení. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak sa určovacou žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a predíde sa (môže s predísť) tak prípadným ďalším žalobám na plnenie. Zmienené funkcie určovacej žaloby tak korešpondujú práve s podmienkou, aby na určení právneho vzťahu alebo práva bol naliehavý, t.j. kvalifikovaný právny záujem; ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že určovacia žaloba ju bude plniť, nebude ani splnená uvedená podmienka. V takom prípade súd žalobu na určenie zamietne bez toho, aby sa zaoberal meritom veci alebo prípadne skúmaním danosti aktívnej alebo pasívnej legitímácie strán sporu. Nepreukázanie naliehavého právneho záujmu je teda samostatným a prvoradým dôvodom, pre ktorý nemôže určovacia žaloba procesne obstať a ktorý sám o sebe bez ďalšieho vedie k jej zamietnutiu.

16. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti ku ktorej mala nadobudnúť vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.07.2015, uzatvorenou so žalovanou s odôvodnením, že žalovaná neplatne odstúpila (úkonu bližšie nezdôvodnila) od zmluvy, preto jej zostalo vlastnícke právo zachované. V priebehu konania zmenila žalobu a domáha sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v čase jej vyvlastnenia dôvodiac potrebou vyriešenia otázky, koho vlastnícke právo malo byť vyvlastnené a komu potom vlastne náhrada za vyvlastnenie patrí, keď má za to, že bola vlastníkom spornej nehnuteľnosti v čase jej vyvlastnenia; otázka vyriešenia vlastníckeho práva v čase vyvlastnenia je teda de facto otázkou predbežnou pre posúdenie toho, komu peňažný nárok za vyvlastnenie patrí.

17. Žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia nehnuteľnosti je žalobou na určenie práva, preto žalobkyňa musí v zmysle § 137 písm. c) CSP preukázať kvalifikovaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Nejde o žalobu, pri ktorej naliehavý právny záujem na určení nemusí preukazovať, pretože nejde o prípad, že by tento právny záujem vyplýval z osobitného predpisu (§137 písm. c) CSP, veta za bodkočiarkou). Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu (napr. zákon O konkurze a vyrovnaní, Zákonník práce, Exekučný poriadok). Zákon č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov, neobsahuje žiadne zákonné (výslovné) zmocnenie alebo oprávnenie na podanie určovacej žaloby. Zákon len v § 14 ods. 2 veta tretia odkazuje na možnosť podania žaloby na preskúmania výroku podľa § 13 ods. 3 v súdnom konaní (o náhrade za vyvlastnenie), teda nie na podanie žaloby riešiacej otázku vlastníckeho práva k predmetu vyvlastnenia.

18. V nadväznosti na uvedený výklad odvolací súd sa po prejednaní veci stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia, teda na deklarovaní vlastníckeho stavu k nehnuteľnosti do minulosti. Nejde o žalobu, ktorá rieši aktuálnu otázku, ako je tomu v prípade žaloby na určenie, že vec patrí do dedičstva, ktorej aktuálnosť je v tom, že vec môže (bude) prejednaná v dedičskom konaní. Bez takéhoto určenia by totiž dedičia nemohli nadobudnúť dedičstvo po právnych predchodcoch, nemajú iný „právny nástroj“ na nadobudnutie majetku poručiť. Neobstojí argumentácia žalobkyne o paralele zmenenej žaloby s uvedenou žalobou s poukazom len na to, že požadované určenie má význam v aktuálnom čase, keďže pre vyplatenie náhrady za vyvlastnenie je potrebné vyriešenie otázky vlastníctva. Takto podaná žaloba podľa názoru odvolacieho súdu nie je účinný procesný nástroj ochrany práva žalobkyne a bez tohto určenia jej právo nebude ohrozené a nestane sa neistým. Formuláciu petitu na určenie, či tu právo je alebo nie je potrebné formulovať tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny stav (v prítomnom čase). Nie je prípustné určovať práva v minulosti, ak tieto práva zanikli. Platí, že rozsudok určuje (ne)existenciu

práva ku dňu jeho vyhlásenia -§217CSP (M. Števček a spol., Civilný sporový poriadok, komentár, nakladateľstvo C.H.Beck, rok 2016, strana 499).Súd nemôže vziať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia netrvajú.

19. Okrem uvedeného je potrebné prihliadať aj na to, že „ak sa má určovacou žalobou dosiahnuť zhoda medzi skutkovým stavom a právnym stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, bude naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva daný vždy" (M. Števček a kol., Občiansky súdny poriadok, komentár, nakladateľstvo C.H.Beck, 2. vydanie, komentár k § 80). Podobne „Naliehavý právny záujem žalobcu na určení práva je daný vždy, ak zo zápisu vo verejnom registri vyplýva, že tvrdené právo patrí žalovanému. Preukazovanie naliehavého právneho záujmu je preto v týchto prípadoch bezproblémové . Určovací žaloba môže byť v tomto prípade prostriedkom ochrany porušeného (nielen ohrozeného) práva" (M. Števček a spol., Civilný sporový poriadok, komentár, nakladateľstvo C.H.Beck, , rok 2016, komentár k § 137). Súdna prax do 30. júna 2016 považovala za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. aj žalobu o určenie (spolu)vlastníckeho práva. Právny záujem, ktorý bol podmienkou procesnej prípustnosti takejto žaloby, musel byť naliehavý. Pri skúmaní existencie tohto záujmu išlo o posúdenie procesnej otázky, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany žalobcovho práva. Nedostatok naliehavého právneho záujmu „predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovací žaloba nemôže obstáť a ktorý sám osebe a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žaloby" (viď rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 98/2004, 1 Cdo 91/2006, 3 Cdo 240/2006, 1 Cdo 13/2010, 3 Cdo 56/2011). Ak všeobecný súd dospeje k záveru, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podaného určovacieho návrhu sa už ďalej nezaoberá (II. ÚS 137/08).

20. Otázka, či žalobu s určovacím petitom podáva ten, kto je aktívne vecne legitimovaný, a či takáto žaloba smeruje proti tomu, kto je pasívne vecne legitimovaný, je otázka hmotnoprávna, riešenie ktorej prichádza do úvahy až v prípade záveru súdu, že podaná žaloba je v zmysle § 137CSP procesne prípustná.

21. V súvislosti s pasívnou legitimáciou žalobkyňa poukazovala na ust. § 228 ods. 2 CSP, ktoré záväznosť rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnostiam rozširuje aj na osoby, ktoré nie sú stranami sporu, teda aj na MH Invest s.r.o. a MH Invest II. s.r.o. a to bez potreby ich vstupu do konania. K tomu je potrebné uviesť, že aby mohol nastať tento zákonný dôsledok, bolo potrebné v prvom rade splnenie podmienky existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, čo v danej veci splnené nebolo, preto už len z tohto dôvodu argumentácia žalobkyne o právnych dôsledkoch ust. § 228 ods. 2 CSP nie je dôvodná.

22. Žalobkyňa v odvolaní uvádzala, že náhrada za vyvlastnené pozemky bola zložená do úschovy na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 12U/4/2016, pretože spoločnosť MH Invest s.r.o. má pochybnosti, kto je veriteľom, ktorému má byť náhrada za vyvlastnené pozemky uhradená. Žalobkyňa odvodzovala svoj právny záujem na danom určení práve rozhodnutím o vyvlastnení pozemkov a uložením náhrady do súdnej úschovy, ktorá nebola vyplatená z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní o vlastníctve pozemkov. V priebehu konania predložila rozhodnutie o vyvlastnení v prospech spoločnosti MH Invest, s. r. o., z ktorého vyplýva, že za vyvlastnené pozemky patrí spoločnosti MH Invest II, s. r. o. náhrada podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z. Z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní týkajúcich sa určenia vlastníckeho práva k vyvlastňovaným pozemkom bola časť náhrady zložená do súdnej úschovy. Z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je známe, že uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 26.03.2019 pod č. k. 12U4/2016-53 súd rozhodol o prijatí zložiteľa spoločnosti MH Invest s. r. o., IČO: 36 724 530 pre príjemcu MH Invest II, s. r. o., IČO: 50 021 150 do úschovy sumu 1 682 830,92 Eur. Z toho vyplýva, že zložiteľ zložil zálohu v prospech konkrétneho príjemcu.

23. Konanie o úschovách je upravené v siedmej hlave CMP. V ustanovení § 359 CMP sú upravené súdne úschovy, u ktorých sa postupuje rovnako ako pri notárskych úschovách. CMP upravuje v § 335 a nasl. konanie o námietkach proti vydaniu predmetu notárskej úschovy, zloženej na účely splnenia záväzku. Ide o samostatnú časť konania, v ktorej súd nariaďuje pojednávanie za účelom zistenia oprávnenej osoby na vydanie predmetu úschovy, ak si jej vyplatenie uplatňuje. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa na danom určení neosvedčila naliehavý právny záujem z tohto dôvodu, pretože sa môže domáhať nároku v konaní o úschovách. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na rozhodnutia krajského súdu v obdobných veciach: sp. zn. 6Co 63/2018, sp. zn. 8Co 297/2018, sp. zn. 7Co 133/2018, sp. zn. 25Co 9/2020, sp. zn. 9Co/62/2019 a sp. zn. 9Co/65/2019, pričom vo všetkých týchto rozhodnutiach boli

žaloby zamietnuté pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na danom určení. Odvolací súd sa so závermi uvedenými v týchto rozhodnutiach o nedostatku naliehavého právneho záujmu stotožňuje.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

25. V konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP.)

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).